

NAŠA SLOGA

POUČNI, GOSPODARSKI I POLITIČNI LIST.

„Slogom rastu male stvari, a nesloga sve pokvari“ Nar. Peš.

— Uredništvo i odpravništvo nalazi se: CORSIA STADION N. 12. —

Nepodpisani se dopis ne šalju. Priposlana se pisma tiskaju po 5 novč. svaki redak. Oglasi od 8 redakah stoje 60 novč. za svaki redak više 5 novč.; 11 u slučaju opetovanja uz pogodbe sa upraviteljem. Novci se šalju poštarskom nputnicom (assegno postale) ime, prezime i najbližu poštu valjo točno označiti. Komu list ne dodje na vrijeme, neka to javi odpravničtvu u odgovornu pismu, za koje se ne plaća poštarina, ako se izvana napiše: „Reklamacija“. Dopisne se ne vraćaju ako se i ne tiskaju. — **NAŠA SLOGA** izlazi svakog četvrtka i 1 cijelom arkus. Novci i pisma šalju se na uredništvo ili odpravništvo. Predplata s poštarinom stoji 6 for., za seljake 2 for. na godinu. Razmjerno fr. 2.50 na ra pol godine. Izvan carovine više poštarina. Na malo 1 br. 5 novč.

Poziv na predplatu.

Iztekla je eto i petnaesta godina, što šaljemo naš list na krilo milog nam roda. Stupili smo hvala Bogu i u šestnaestu godinu. Pozivljuć narod na novu predplatu, čvrsto se nadamo, da će nam ostati vjerni svi stari pomoćnici i predplatnici i da će se k ovim pridružiti i oni, koji to do sada nisu mogli ili htjeli.

Predplata s poštarinom za cijelu godinu stoji za imućnije fr. 5, a za seljake fr. 2. Za pol godine polovicu. Izvan carovine za poštarinu više. Novce netreba šaljati uzapečaćenom listu, jer je predrag, nego poštarском nputnicom (Valgia postale).

Buduć da nam se šalje više putah novce u razne svrhe, molimo svakoga, da uvijek točno naznači, što je za predplatu, što za što drugo.

I ovom sgodom molimo naše dužnike, da već jednom zadovolje svojoj dužnosti, jer nije lipeo ni pravedno list primati a neplaćati ga. Sjećamo ujedno sve naše prijatelje, koji imaju kakovu obvezu napram nam, da istoj čim prije zadovoljiti zivole.

Preporučamo napokom svim redoljubom, da nam dopisuju iz svojih krajevah po istini sve, što misle, da može narodu koristiti.

Uprava «Naše Sloge».

Istrani-Talijani.

Konac.

U posljednjem broju pokazali smo, kako se je u Istri radilo neko vrijeme proti našem narodu pod sveobdmi imenom «Istranah». Pripravljalo se valjda i nehovice put nauci Pavla Tedeschi-a. Kad se pako kasnije sa hrvatske strane uzpostavilo talijanskom narodnostnom imenu hrvatsko ime, nasto proti Hrvatom Istre silna bura negodovanja, klevetanja i oornjivanja.

Hrvatsko ime, živuće već stoljeća i stoljeća u Istri, u svakom i najmanjom predioju našlo je na veliki odpor. I oprozni i neoprozni Talijani Istre, i svi oni, koji s njimi kumuju, šuraju i prijataju i koji jih podpomažu, uvidili su, da su tim imenom pomrešeni njihovi računi, da uz to ime Istra nije i nemože biti talijanska pokrajina.

I uprav radi toga poduzeli su i poduzimlju svo moguće, sve dopušćeno i nedopušćeno proti tomu imenu, proti onim, koji ga probuđiše, koji ga nose, koji ga izišu i koji se s njim ponose.

Tu neima nikakve razlike u postupku istarske saborske većine, zemaljskoga odbora, političkoga društva, novinah i njihovih dopisnikah, spisateljah, povjestničarah, zemljopiscarah, pjesnikah, u koliko se o svih ovih govoriati može, te svih onih, koji jih u njihovom neliepom nastojanju podpomažu i bodre.

Svi nieću hrvatsko ime pak ga zamjenjuju sa slovenskim i hrvatskim, koje je njim isto znaćeće i koje posljednje nije prijazno narodu; sa slovenskim, pošto njim ovo znači isto

što «šavskim», i slađuć se u tom, naziru s onimi, koji su u svoje vrijeme u jednoj drugoj hrvatskoj pokrajini rekli: «slavi se croati maia; sa srbskim, izvorno isto znaćećim što i šavski», a posve nepoznatim medju narodom; sa srbsko-istarskim, kakovo se samo u njihovih glavah poroditi može; sa istarskim i liburnskim, koja imaju samo zemljištko znaćenje.

A ima jih još i sada, koji naše slavno hrvatsko ime zamjenjuju sa morlačkim, čičkim, i sa ovim sličnim berkinskim, šavirinskim, fućskim, bezačkiskim itd., koji dakle neće, da se drže nit prvoga diela nauko Tedeschi-jeva. A ima jih opet još i sada, koji se u stanovitih prilikah poslužuju imenom: «istarskim», i skoro istodobno kažu, da su pravi učenicu Tedeschi-jevi, da se pod tim imenom «istarskim» sakriva imie talijansko, misao i težnja talijanska.

Tomu nam je najliepši primjer pružio znameniti (!) posljednji izbor pokrajinskih zastupnikah na otocih. Prije izbora klevetalo se je proti Hrvatim, hrvatskom imenu, tajnoji javno, službeno i neslužbeno. Govorilo se je i pisalo, da izbornici neće da budu Hrvati, oni da su Istrani, da neće za zastupnike Hrvato nego «naše». A što se je razumjevalo pod tim «Istrani» pod tim «našim» to se je pokazalo odmah poslie izbora. Po cijelom gradu (Krku) vikalo se je «evviva» a u novinah se je javljalo: dakle narodna taglijanska stranka pobjedila je na svih stranah, takodjer na otocih.

Je li treba opetovati nauku koju crpimo iz rečenoga? Ona je doista jasna. Talijani Istre drže se za Talijane.

Uz pripomoć drugih nastoje, da bude sva Istra talijanska, kakovom ju neki u stanovitih prilikah proglašuju. Nemogu tajiti našega naroda nit mu mogu utući u glavu, da je Talijan. Nazivlju ga radje Istranom pod čimpako razumjovaju Talijana ili misle, da će se iz njoga Talijan izleći. Nazivlju ga i drugim preraznim imeni, da mu pomute pojmove, da ga laglje prevare. Nieću mu pravo, hrvatsko ime. Toga se oni boje kao nečisti tamjana.

A kad se ga boje protivnici našega naroda, težeći, da ga unište, tad je to najbolji znak, da se naš narod toga imena držati ima i mora. Pod tim imenom i što je s njim spojeno, može se on obraniti od propasti, kojom mu priete protivnici; može si osigurati svoj obstanak, proti kojemu protivnici rade; može si pripraviti bolju budućnost, koju mu protivnici podkapaju.

Naša je dakle sveta dužnost, da svuda i pred svakim naše slavno hrvatsko ime iztičemo, da se s njim ponosimo, da ga čista i neokaljana našemu potomstvu izručimo.

DOPISI.

Iz Kastavščine 30. decem. 1884. Ovih danah silčila se u ovdješnjem selu Sušnji (gor. Rukavac) riedka nesreća; izgorila je jedna kuća sva do temelja sa celim pokućstvom a u njoj starac i starica oboje od 80 godinah. Življahu sami u kući pošto njim se djeca (4 sina i 2 kćeri) razdjoše i poučade. Oganj nastade u kući negdje noću, ali su to susjedi opazili tek u jutro o 5 sati. Dotrče i probiju kućna vrata, al

RODLISTAK.

Istrionensia ili dipla Babinoga Marka.

Moogli naši, da svedu na put pravosti okorjele susjede Latine i poturice naše, pokazali su jim prstom na odnošaje u goričkoj pokrajini, u kojoj žive narodnosti žive u dosta dobru sporazumljenju. Al jalovo ojim nastojanjel! Uspješnije bi možda uputili poračke jaslare na trolske okolnosti.

Evo kako je Tridentinac umovao prošle zime na carevinskom vieću. Ime mu Lorenzutti: «Mi nismo neprijatelji njemačkom jeziku i književnosti, ali nje mački jezik trebalo bi da naš sinovi ne uče u Tridentu ni u Roveredu, nego u Innsbrucku i Bolzonu, u Gradcu i u Beču; i ne mislimo, da je našoj djeci učiti njemački jezik prije nego li su u dušu upoznali svoj materinski jezik».

Pa kako nekoli nesmotrni roditelji talijanske narodnosti šalju svoju djecu u njemačke škole, stopram što su zapamtili prve riječi života, maže im se mora imati da sdravniti sličjenim putom, jer k čemu onda zakon ob obligatnoj nastavi?

«Naukovni zakon treba, da se osniva na didaktičnom načelu». Sa didaktičnog stanoviti: imalo bi se dati zadržati ravnateljnim njemačkih školah primati dječake, koji nedokazu, da su bili prije dobro utvrđeni u svojem materinskom jeziku u kojekojoj školi».

Ovoliko mutatih mutandis, našim starijim domaćim grješnikom — a bogme i mjerodavnim činbenikom na usvićenje, uvaženje, uporuh sa obzirom na naše odnošaje n. pr. u Draguču, Opatici, Nerzlanah, Cresu, Lošnjih i t. d. itd. sine sine dicentes.

Markovoj Babi neima vam veće slasti, nego kad se može «naruziti Hrvataha. Poštenj taj obraz-topuzina, ta junakinja u jeziku, kurazom baš do-tojnim blebituše, koja je na nedohvati uvredjeniku, bacu svakom prigolom iz čistin svojih čeljustih najgadnije uvredle na Hrvate. Zove jih Vandalji, semibarbari, sturpe rozza, supina. A znaće li zašto? jer se je taj rod junaka svjestan, da kakogod ga je Providnost calila u prošlih vjekovih na obranu kršćanstva i kulture, da je on isto tako određen od božje Promisli preko svojih neprijateljih za veliko poslanstvo na pozornici Balkanskoga poluočaka, jer igra i bacia sa sebe verige, u kojega bila supina n' antlea-dominatrice, jer hoće, da djene

visoko svoje tri okrunjene glave umjesto urabežljivog Markovog Lava. Pak što ćeš na ovolike nijaridke, po ruktij zadržavajuće nvrjede? Ulovit ju za kuštravu kiku? Njihaj jih, brate, ni kilektama, da se neoprijam. Došlo je seba u zrcalu zagledala, kad je rekla:

genia sempre rozza e supina
cui e ragione offesa

Da, da! vandallizam je, ako si partito croato in Dalmacia si affatica a distruggere gli emblemi dell'antlea (vugheggiale nebi) Dominatrice; a vaši prekomorski idealji jesu «emploni della civiltà e cultura» (što ne?) kada u Rimu srdcu katoličanstva, obravnen od karabulera bogumerskim djetom brisu sa grbovah na redovničkih kućah im-Isusovo, kud grane poganom rukom knoivnu, koju je naskladao vas celi kršćanluk u vjerske i prosvjetne svrhe, a kad «enrat narolu» pijuska se na Montecitorioju i duellna nabacvanjem hrćakah, to je sve, dakle, na čast kulture, slobode, napredka. Ako pak u Zagrebu na saboru pane koju žedca, ako u Zagrebu na ulici zajekne: koji uzvik mlade krvi, eto staro farizejke: izvračati čina, lomiti rukama nad scandali «pandemonium».

Znoj Babe. Da kolikogod bilo naše poštarstvo naprama talijanskom narodu, radi njegovih vrilnati, opetujemo tebi i

tvojim patronom, tim političkim šarlatanom, da Hrvatni nije trehalo nigda, da zadje u Taliju, da se nauči ustavnosti i parlamentarizma. A koliko se ti i tvoji šaptaci razumjete u taj posao? i koliko poznate stranke hrvatskog sabora i njihov smjer. dosta vas karakteriše što buncaš «che alla diela di Zagabria si discutevano le risposte all'indirizzo del Banco (sic)» «il deputato Mažuranić (sic) ebbe a dichiarare che anche gli indipendenti non volevano piu partecipare alle sedute dietali». Ne, ne, habo! to ulje posao za tebe. Ozmi ti liepo svoju kudjellju, pak predi svoju dretvu i bali ju i silni ju, koliko ti drago. Hrvati imaju svoja pitanja, svoje stranke, svoje hitke, ta i šišmiši, tvoji patroni imadu valjda svoja pitanja; zato ti moramo poručiti po onom orlu slavjanskog sjevera:

«Prodjite se! Hrvata medju sobom Domaci to prepri —
Pitanje, koje vi nećete riešiti viok.
Prodjite se pas, vi ste skrižati —
— nepoznate, vam je tudj
Rat tog plemena!» —
Evo me! kako me uzobljilo negodovanje, grštenje baš! Vratimo se radje na rešetarski posao.

Da što, da i naša pokrajina ima svoje pitanje, koje zaokuplja sve njezine «bojje

Imaju šta vidjeti. Unutra sve u živom plamenu, ter nije moguće bilo niti pokušati, da se štogod iznese i otme požaru. Dvie okostnice bile su jedini mrtvi ostanci starca i starice. Za uzrok požaru nezna se. Da nije podmetnut zlobnom rukom jest više ne sjegurno, jer su starci bili od svakoga dobro vidjeni. Naslućuje se, da njim se je noćju imala prevrnuti svetiljka petrolejka, koju su ostavili goreć od tuda nastao oganj, dočim je nje u snu dim zadušio prije nego su mogli utéci i prozvati susjede na pomoć.

Još da ti javim mila «Naša Sloga» koliko nam Kastavcem dolazi sreće i blagostunja sa silnih radnja što se poduzimaju od Rieke do Opatije (šitaj Abazija). Svieta se nagomilalo sa svih strana, pak svakakvoga. Dok smo prije mogli tako rekuć i noćju pustiti kućna vrata otvorena, nije sada svakud čovjek niti po danu sjeguran, da ga kakav talijanski ili njemački dotepuh ne napadne. Dne 22. t. m. bje na cestli koja, vodi iz Prseluka na Rieku napadnuta, pokradena i zlostavljena jedna ovdješnja 21godišnja djevojka.

Upozorujemo naše oblasti i Voloskome o. k. Zandamerijsku postpuju na Poloskome, da živo bdiju nad ovimi tudjimi dotepuh jer će inače zaprijetiti i veća pogibelj i javno čudorednosti i sjegurnosti osobe i imetka.

Na dan sv. Stjepana predstavio se narodni u crkvi novi ravnatelj ovdješnje škole gosp. pop Nikola Butković. Liepomi rječju upozorio je majke i oće kako jednino od njihova mara za djecu odvisi napredak njihove djece. Umolto je roditelje, da marljivo šilju djecu u školu i prošorilo dvie tri shodne o zadaći i svrhi pučke škole Gospodinu ravnatelju želimo medju nami dug i sretan boravak i ponajpuče oživotorenje njegovih željah, da mu trud donese obilan plod, sebi na čast a našemu puku na korist i sreću.

U Brseču, zadnji prosinca 1884.

Mila «Naša Sloga»! Sa svih stranah naše Istre, paće i prostrana carevine, dolaze k Tebi radostni i žalosni glasovi, samo od ovdje ti se nijedan ne javlja kao da tobož ne trieba nikomu znati, što se kod nas, zanimiva događaja. Neznam što rade ovdješnji štov. gg. čitatelji, da se više putah ne oglesu u dičnoj «N. Slogi», neka harem mila naša bratja po svietu znadu, da smo živi, čili i zdravi. Mislam si ovo, da oni, koji su bili više godinah obdanskimi tajnicel, bi mogli lahko više putah napisati po koji redak u očenjenu «Našu Slogu»; ali šute kao da spavaju tvrđi san.

Željao sam očekivao 50. broj krasno «N. S.» s nadom, da se oće naći tkogod, koj bi bio kadar bolje i lepše opisati ono što se je dogodilo kod nas početkom ov. m., naimo dolazak prevrednoga našega župnika g. R. Jelušića medju nas; ali b. d. d. v. pače još sam čekao 51. i 52. br. da oće možebit tkogod od ovdje progovoriti i sve znan. Kada nije bio vriedan nitko ovo objelodaniti od učeničkih i vještijih pisarah nego sam ja, namisio sam mojim slabim pismom stupiti pred Vas g. Ured-

šile», pitanje, koje se žestoko zaoštava ogromnim notami.

Eh, eh, što ste mi se to izbuljili na ovo moje pričanje! Ta vi već sanjarite o svjetlih bajonetah, o topovih težkih, o silubijenoj krvi vaših stovrah, braćel! Ne, ništ od svega togal jer najviše ako se proljije još kaplja — crnila. Neke moderni piscl «Notah» jesu vam obično najgorljiviji zapovratelji sveobihg razoružanja, oni vam zaziru od bajonetah, od topovah, od krvi, osobito oni, koji pamte «rukopisateljnu lekciju od krenstirskoga p. p. t. uha. Da znatelj! Ne radi se o lju iskoj koi, ne p ljudskoj krvi, a karta Europe ima ostati svakako in statu quo ante, jer pitanje, koje je na čillmu poručkom, zova se question del — — — pliješe pitanje. E mi spiego:

Parjanice (zapobile, reko bi fra. Bepić) naših ljubih susjedah spopala vam grozna «hrbitomania» i pod svaku čipju protestuju, da se automati njihovih djepokovih protvone i «na» plidji svetel. «Liberta di ucellazione», to je sad lozikna, koju su izdali naši porečki jaslati, to je sad goruće pitanje u pokrajini. (Konac sliedi).

ališ s molbom, da mi daste malo prostora u Vašem listu i pogriješke popravite.» U sredu dne 3. o. m. okolo jedne ure po podne pokazala se trobojica na našem tornju u znak neopipljog veselja, naimo dolazak našega premiloga župnika, g. R. Jelušića. Došao nam bio glaz iz Fida, da oća doć g. župnik oko 2. ure latog dana. Sakupilo se dakle nekoliko nas, da što lepše i dostojnije dočekamo prevrednoga pastira dušah naših. Došao d. k. župnik na o 2. uri već okolo šestu u večer, gdje smo ga pozdravili sa dobro nam došlo i trokratnim živjo! uz grvanje mužarah.

Naš gosp. župnik je došao k nam po nedokudivoj Providnosti božjoj u večer okolo 6. ure uprav u onaj trenutak kada se je jasni mjesec pomolio izza gore. Jerbo što je mjesec mornaru plovećemu po moru i putniku putujućemu po kopnu, to oće biti nam naš premili gosp. župnik, naimo s ajana svleća pred nama, da vidimo po stazi spasenja hoditi. Razabrah bo ovo iz prvoga ljubeznoga pozdrava, koga smo čuli sa propovjedanice dne 7. o. m. Koji je imao u sebi toliko ljubavi i sile, da je u crkvi malo ošjuh bilo a da im nisu trepavice suze okvasile rad prekrasna govora ljubeznoga pastira.

Naš gosp. župnik nije nam rekao: (kao što su jedan put naši čuli) Vi se ne mješajte u moje poslove niti oću ja u vaše. Pažo je pozvao u pomoć sve od prvih poglavarah do najmanjih slugah, da budemo složno napredovali i napokom zaslužili krunu slave. Mi pako obećujemo našemu ljubeznomu g. župniku ljubav, štovanje, vjernost, odanost i posluh do groba. Mi već znamo, da oćemo biti zadovoljni sa gosp. J.; ali se ufamo, da oće biti i on s nama.

Čitao sam u 51. br. dično «N. Sloga», da su nam gg. iz Oprtija dobro volje i rado pustili g. Jelušića k nam, mi njim za ovo od svega srca zahvaljujemo i prošimo ih, da mole gosp. Boga neka ostane medju nami mnogo godinah.

Nemogu svršiti a da ne javim štov. čitateljem, da nas je g. A. Mikšić ostavio 6. o. m. Kako smo ga ljubili i štovili svjedok je njegov zadnji pozdrav sa propovjedanice i razatunak sa prijateljji, koji oće ostati u vječnoj uspomeni. Ljubav se s ljubavlju odvratja.

Jedan Martinac.

Pogled po svietu.

U Trstu, 7. jenara 1885.

Minuli su napokom i božićni blagdani. Obični sveđani mir zamjenit će iznova parlamentarna i novinarska borba. Dne 20. t. m. sastaje se opet car. vieće u Beču. Njemačka opozicija pripravlja se na odlučan boj te već danas pripovijedaju njezine novine, kako će opozicionalni zastupnici žestoko navaliti na sadanje ministarstvo. Glavna borba razviti će se kod razprava o proračunu, koji daje svakomu zastupniku zgodu, da iztakne svoje težnje i da prigovori onomu, što mu se čini nepravедnim, suvimi ili neshodnim.

Kako javljaju vladini listovi, ročeti će djelovanje carev. vieća sa pitanjem o dušobrižničkoj plaći. Mjesec febrara razpravljat će se proračun za god. 1885. Vlada se nada, da će se svi prečniji poslovi obaviti do konca marča. Tada bi se raspustilo državno zastupstvo. Obistini li se ovo, tad bi se raspisali izbori za državno vieće mjeseca aprila, a sam izbor obavio bi se mjeseca junija. Letos se sastaju delegacije u Beču, neće biti dakle potrebno, da se sazove carev. vieće radi izbora u delegacije, već će se sazvati pred samim zasjedanjem delegacijah.

Viesti, da će se sazvati zemaljski sabori u proljeće, nisu istinite.

*) Veoma rado. Priobćujemo ovaj dopis bez ikakva popravka, neka vide naši narodni protivnici kako pišu naši kmeti, koji su većinom samouki. Ured.

Sabori ti će zasjedati tekar u juluju, agustu i septembru mjesecu.

Važnu vijest imademo javiti sa slovenskoga Stajera. Političko društvo u južnoj Stajerski obdržavalo je dne 28. p. m. glavnu skupštinu; na kojoj bijaše zaključeno, birati samo takove zastupnike, kod budućih izborah, koji će obećati, da će stupiti sa zastupnici Primorja, Istre i Dalmacije u poseban klub, to da će se u društvu sa Cesai, Poljaci i njemačkimi umjerenjaci živo zauzeti za ravnoopravnost Slovenacah. Najprije imade se zahtjevati poseban odjel namjestništva za dolnju Stajersku sa sjelom u Celju, zatim posebnu trgovačko-obrtničku komoru, i napokom uvršenje svih dolnje-Stajerskih trgovištah u izbornu kuriju gradovah. Radostno pozdravljamo zaključak slovenske braće iz Stajerske, osobito glode posebnoga kluba južnih Slovenah na carevinskom vieću. U ovakvom odnošaju u kakvom bijahu naši zastupnici u Beču do sada, nisu mogli uz najbolju volju ništa za nas izposlovati, stoga bijaše skrajno vrijeme, da se odiele od ljudih, koji su drugo namjerno i drugih težnjah, pa da se ujedine u poseban južnoslavonski klub, gdje će se medju sobom laglje sporazumiti te jedan za sve i svi za jednoga složno naše interese braniti i zagovarati.

Gorički zastupnik na carev. vieću grof Coronini pozivlje za dne 11. t. m. svoje biraoće, da ujm položi račun o svojem djelovanju u Beču.

U Solnogradu sastao se u nedolju odbor za podignuće katoličkog sveučilišta. Predsjednikom bijaše izabran dvorski savjetnik i državni zastupnik Lienbacher. Društvo imade do sada dva utemeljitelja, 22 podupiratelja i 500 doživotnih članovah.

Knez Bismark bacio je svoj mili pogled i na naše kamenite obale. On snuje sada kako bi otvorio put njemačkoj trgovini preko Trsta. Vjest, da namjerava Njemačka ustrojiti u Trstu parobrodarsko društvo poput Loyda, pobudila je veliku pozornost u svih talijanskih listovih u i izvan carevine. Trščanski listovi neznaju sami kako bi se vladali napram osnovam kneza Bismarka. Oni bi rado, da Njemačka izvažja svoje proizvode preko Genua a neimaju dostatno srčanosti, da to javno izjavu; a drugo strane počje jih silno što nemogu Njemačkoj doviknuti; ostavi ti austrijski Trst pa pomogni preko - morskoi braći, jer bi tim ogorčali trščansku sirotinju i one, koji naziru spas Trsta jedino pod okriljem habsburške kuće.

Hrvatski zastupnici narodne ili vladine stranke poklonili su se prigodom nove godine banu i obećali mu podupirati i nadalje vladu. Dne 2. t. m. uniše su opet obe opazicije hrvatske u sabor. Stranka prava zahtjevala je, da se njezin prosvjed od 21. novembra g. 1884., kojimi je prosvjedovala proti izključenju 15 svojih članovah iz sabornice, uvrsti u zapisnik, nu saborski predsjednik uzprotivi se tomu predlogu. U ime stranke neodvisnih očitovao je dr. Marković, da smatra njegova stranka izbor regnikolarne deputacije nezakonitim, nu predsjednik odgovori, da je izbor valjan jer bijaše prisutnih 35 saborskih članovah. Zatim se je prešlo na razpravu o indemitatu. Razprava teče prilično triezno premda se opozicija ne slaže ni najmanje sa današnjim vladinim sustavom u Hrvatskoj.

Predsjednikom regnikularne deputacije izabran bijaše g. Krestić.

Po vjestih iz Petrograda složile su se Rusija i Njemačka kako da postupaju u egipatskom pitanju. One namjeravaju naimo predložiti, da se

ustroji posebno mješovito povjerenstvo, koje bi imalo točno proučiti finansijsko stanje Egipta te izraditi osnovu, koja bi se predložila novoj konferenciji.

Talijanska vlada namjerava zaposjesti nekoje prediale na crvenom moru blizu Asaba. Radi toga, da je boravio vojvoda genoveški Tomas u Londonu. Nekoji kažu, da se tomu neće Englezka protiviti, pristane li Italija na englezke predloge u egipatskom pitanju.

Po vjestih iz Pariza postoji medju Francezskom, Portugalskom i afrikan-skim društvom neka razmirica, rad koje su se razprave afrikanse konferencije na neko vrijeme odgodile.

Pruski zemaljski sabor sastaje se dne 15. t. m. Njegovo zasjedanje biti će veoma kratko. Iz Berlina javljaju, da su prijateljski odnošaji medju Italijom i Njemačkom ponešto uzdrmani. Biti će tomu valjda razlog egipatsko pitanje u kojem se razilaze Niemci i Talijani.

Englezka motri pozornim okom njemačke osvajača u Australiji. Englezki zapovjednik brodovlja u australskom moru dobio je nalog, da izvijesti englezku zastavu na Lusialah, Woodlarku, Loogu i Rooku za slječaj, da bi tko pokušao osvojiti koju novu koloniju u blizini australskog kopna.

Iz Carigrada javljaju, da se je dne 29. p. m. potpisao ugovor o uređenju tursko-crnogorske granice.

Iz Kine dolazi vijest, da su Francezi udarili kod Tuyenkvangna na Kincoze to jih porazili.

Franina i Jurina.

Fr. Si ću kako Bumbo para zadnju «halu» prež milosrja.
 Jur. Koga je nesreća u Bumbo? Fr. Neki burbanski Krnjel, kega su naši popi obukli i zibranili pak sada njlu na grob smradil.
 Jur. Oće, oće Krnjel u dobrim brzo zazabiti kad je bio lašan i žajan. On ti je kuko i jež, koji dojde listu za konak ponizno prosit pak kada je unutil. ali moja ljo van jer sam ja tu gospodar.
 Fr. A znaš li pak ča mu je zakrivila buba, da po njoj silničkim nožicem tako dere?
 Jur. En, valjda nije mogla on ili njegov oća kakovoga ščavuna do koje obrjati pak se razsrđila kao bismo pesto.
 Fr. Takovoga se valja dakle čuvat kako i ognja.
 Jur. Kume Frane, kad vidiš onokvega Krnjela, kakov je Bumbo i njegova svojta, prekriti se i zavap! od kuće, glada, vojske i bumarskoga Krnjela, o-ohohohi nas gospode;
 Fr. Amin.

Jur. Ma da ne hajje više šjor Bokunić za Fržollnove «bokunee».

Fr. Bi hajal bi, ma-ge Fržolln ne potribuje tako gusto va svoju kuću, kako prije, aš da voli sada onega Dalmatince, ča je došal va sv. Nježelju za meštra.

Jur. Mora imati Nježelju meštar veliku potribu, kad drži sa šjori. Za siurno nije znal, pak i nemore niti razumiti, ča je naša presjavna Junita imala proti njemu, kad je ozo na propoštu labinske poštekarije napisala.

Fr. Vero imaš pravo, da ne more razumiti, ča je našin Marko niti dan našaral za odgovor zemaljskegi školskegi «baveta». Ma sa silni tem, da te mu sada sami šjori dobro i da neka bude pur on za meštra va sv. Nedeljji, aš da se

nisu nikad nađljali, da će biti on tako pravi maštar, ki je dovišil svoje škol tamo va Arabanah kraj Zadra!

Ja mu odvratih mirno: «Bogu čast i hvala, koja ga ide a nam ništa jer smo malo vriedni.» Sarenjaci otkiše dalje (nešto mrmrlajući a mi nastavivši) put prema Sovinjaku smijuh se talijanskoj uglađenosti i savitoj kulturi.

Proročanstvo o vremenu. Poznati Mathieu de la Drôme profirja za tekući mjesec sledeće promjene vremena: Od 2. do 8. jenara suba i čvrsta zima u cijeloj srednjoj Europi, čakle i u naših stranah. Od 8. do 15. duž i snieg, u obće slabo vrijeme. U moru silni oluje. Od 16. do 24. prustišno mirno i ugodno vreme na jugu Austrije a na sjeveru mnogo sniega. Od 24. do 30. silni vjetrovi, duž i snieg, Oluje na moru. U obće profirja nam se za celel mjesec neugodno vreme osobito pako među 24. i 30. jenara.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like Smekve, Orašak oskudica, Pažulj, Leča, Vuna bosanska čista, etc.

Trščanska burza

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like Austriska pap. renta, Ugarska, Ista u zlatu, Dionice nar. banko, etc.

Trščanska burza

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like Austriska pap. renta, Ugarska, Ista u zlatu, Dionice nar. banko, etc.

Lutrijiski brojevi

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like Trst, Linz, Budapost, Innsbruck, etc.

Trščanska štedionica.

Prima novčane uložke u bankovkuh od 50 novč. do svake visline, svaki dan u četnju i to od 9-12 sati do podna. U nedeljah od 10-11 sati u jutro.

Različite viesti.

Imenovanja i premješćenja: G. H. Crusig, zamjenik državnoga odvjetnika u Rovinju bio je na vlastitu molbu premješćen u Trst.

Političko društvo «Edinost» Predujelačivo istoga pozivlje gg. odbornike, zamjenike i povjerenike k sjednici, koja će se održavati u nedjelju dne 11. t. m. u 10 sati u jutro u prostorijah delavskoga podpornoga društva (Acquedotto br. 11) u Trstu.

Očitovanje. Kako čujemo razneseno se po otocni glas, da je pisateljem podlistakuh, nvršćen u br. 44 145, «Nase Sloga» god. 1884. g. O. Ljudevit Brnelić, predstojanik manastira u Martinsćelju na Cresu.

Dr. Fr. Vlah, bivši kotarski liečnik u Pazinu. Pokuojnik bijaše poznat kao vrstan liečnik i prijatelj puka. Vječni mu pokoji!

Dr. Ivan Jurišćević pl. Hagendorf c. k. situacijalni nadzornik umro je dne 1. t. m. nakon težke bolesti u Pull. U Primorju bijaše poznat pokojnik kao revan i točan činovnik. Počivao u miru!

Odbor slavenske čitaonice u Trstu. Dne 1. t. m. održavala je slavenska čitaonica u Trstu svoju redovitu glavnu skupšćinu. U istoj bijaše izabran sledeći odbor: g. Dr. Fr. Mandić predsjednikom; odbornici: g. Dr. A. Duklić; Dr. K. Glaser; Dr. A. Lougħino; I. Munkoć; M. Polić; Dr. A. Stanger; A. Truden i L. Žvab. Zamjenici: gg. H. Vilečić i G. Vučković Odbor je izabrao g. Žvaba tajnikom a g. Trudena blaginjom.

Neuku nauka.

Otkonje kravač. Čistota je blagu isto što polovica krme, kaže starinska poslovica a to se obistinjuje danomice.

Ovo nam posvjedoštava i sledeći primjor. Neki gospodar dao je kravu dva puta na dan 5 ljtrom i jakom šćatcom otkistili. Da se osvjedoči koliko to čišćenje blagu koristi, izostavio je čišćenje kroz 14 danah. Kravu je u to vrijeme jednako krmio i gojio. Namuzenoga mleka u samih 14 danah bijaše za 11 litarah manje nego li prije, dok se je kravu čistilo. Valja dakle blago ne samo dobro krmiti nego i valjano čistiti hoće li se da se imade od istoga izdašnu korist.

Zajezzo dobro gnojivo vopšam. Neki američki gospodarski časopis pripovjeda kako se je jedan tamošnjih gospodar kroz više godišnje kušnje osvjedočio, da je željezo vooma dobro gnojivo voodnom stajlju. Vočke, koje bijahu više gođane neplođne dale su mnogo krasnog vođa pošto se je zemlja okolo njihovog korenja ponjeđala sa željeznimi plitkama. Kruška, popucane, nezdrave i krmeljivo postale su nakon gnojenja sa željezom posve pomlađene. Takodjer fracezki vrtlarji pripravljaju sličan gnoj od zelenog kamečka (vitriol), koji sadržaje željeza i vođu. U litru vode razstavi se 1 1/2 grama kamečka u tazočinom tom polievaju se korenj, čim postane vođe krasnijim i okusnijim.

Zašto koki lijuju seja. Mnogi si nezinđu raztumađiti zašto se među kokiho pojavlja kljuvanje jaju, kao buštinstvo. a oni su sami tomu krivi. Tko je naučau lupiti strova jaju ili drugdje troši jaju, na način da lupina ostane cela, pa te cele lupine baca na smetišće uzrokom je, da se kokiho priviknu kljuvanju. Kokiho rado jedu vapnenaste tvari, jer jim je to potrebno za stvaranje lupine; ali osobito rado jedu komadiće od lupine. Nadju li na smetišću celu lupinu kljuju ju, ali se tim priviknu kljuvanju, pa izkljuju i jaju koje zasnu. Valja dakle izmrviti lupine, koje sadavaju kokišnam.

Pomorske viesti.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like Kavri Rio, Sautos, Cukar tučen, Ulje za jelo, etc.

TRGOVAČKE VIESTI.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like Kavri Rio, Sautos, Cukar tučen, Ulje za jelo, etc.

Za Božić!

preporučuje se «Hrvatski Bogoslužbenik», u kom oim jutrnja, večernja i raznih pjesama hrvatskih za crkveno pjevanje kroz svu godinu ima i put od križa, očaj velika nedjelje, plad Goshpi, stuzh na mrtvi dan, Svetske, Božić, Mlado Jato, Vodokršće, Svintien i ostale Gospine blađane, Kuzarij, Litunje, Gospe i Svih Sveti, kako se služi sv. misa staslaenska, očaj na sv. Jurj, Sv. Ante, apoštola sv. Cirila i Metoda, Anđlika prošćenje itd. Nabhvaja se kod uprave «Narodnoga Lista» u Zadru. Mlehko rapada fr. 2.—, u vezan u koži i polučien fr. 2.75. Tko pošalje novce unapred, prima ov knjigu od preko 400 strana u kuću bez kakva pošlarskoga troška.

Knjige

na razprodaju kod Uredništva „Nase Sloga“: 1. Hrvatske narodne pjesme, što se pjevaju u Istri i na kvaternerski otocih; snižena cijena na 80 novč. 2. Oesterreich und die Kroatische Frage (Austrija i hrvatske pitaje); snižena cijena na 30 novč. 3. Discorso profertito nella Camera dei deputati a Vienna, dal deputato Domenico Dr. Vitezij; snižena cijena na 20 novč. Tko pošalje vrhu iznosa 5 novč. dobiće še knjigu pod pastcom franko u stan

